

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/116/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010182
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4423010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona č. 105/2022 Z.z., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 23.08.2023, sp. zn. 2T/17/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 20.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného A. B. vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 01.05.2022 (ďalej len „Tr. zák.“) na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do dňa 11.03.2022 asi do 18.30 h. v C. D., na rôznych miestach mal pri sebe vo vrecku bundy, bez povolenia Ministerstva zdravotníctva SR sušené konope (marihuanu) v plastovej fólii s hmotnosťou 3152 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,1 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 11 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok a tetrahydrokanabinol je zaradený v zmysle tohto zákona do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/50/2022 zo 04.10.2022, obžalovanému doručený dňa 22.02.2023 a právoplatný dňa 03.03.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 5 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantné.

Tento rozsudok ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolaním napadol obžalovaný v časti týkajúcej sa výroku o treste. Namietal, že dostal neprimeraný súhrnný trest. Ku všetkému, čo mu súd kládol za vinu, sa priznal. Trávu“ mal pre seba, pretože ju dlhodobo užíva, nebolo to veľké množstvo. Žiadal odvolací súd, aby vzal do úvahy, že je prvýkrát vo výkone trestu a znížil mu trest pod spodnú hranicu, nakoľko sa už poučil. Viackrát sa to nestane ani nebude užívať omamné látky. Všetko ľutuje.

V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu poukazoval na dokazovanie vykonané v prípravnom konaní, zistený skutkový stav, jeho priznanie sa a oľutovanie spáchaného skutku, vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní. V čase podania odvolania sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, má záujem skončiť s predošlým nezriadeným spôsobom života a zaradiť sa do riadneho slušného života ostatných občanov spoločnosti, ktorí si ctia zákony. Má dostatok energie a odvahy odraziť všetky nástrahy a negatívne činy neprajníkov, ktorí by ho chceli odľakáť na zlé chodníčky. Zaradenie ho do výkonu trojročného trestu odňatia slobody by malo na jeho pozitívne myslenie a konanie devastujúci a zničujúci účinok. Uložený trest nie je spravodlivý ani primeraný. Poukazoval na Nález Ústavného súdu SR PL ÚS 106/2011 a čl. 49 ods. 3 Charty základných ľudských práv Európskej únie týkajúci sa rešpektovania požiadavky primeranosti trestu, pričom neprimerané sprísňovanie trestnej respresie predstavuje produkt emocionálnej a populistickej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom k tomu, že je možné pokladať predchádzajúci trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/50/2022 zo dňa 04.10.2022 na ochranu spoločnosti a aj jeho nápravu za dostatočný.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil. Doručenie upovedomenia mal riadne a včas vykázané. Boli splnené zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie nepovažoval za dôvodné. S napadnutým výrokom o treste sa v celom rozsahu stotožnil, rovnako tak aj s právnymi úvahami súdu I. stupňa, ktoré vo vzťahu k tomuto výroku prezentoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. Trest odňatia slobody ukladaný ako trest súhrnný na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby rozhodne nemožno považovať za neprimeraný. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli povinnosť tiež skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku. Rešpektoval zásadu zákazu „reformatio in peius“, pretože odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal. Týmto postupom odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a jeho zákonnom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd I. stupňa vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a ochrannému opatreniu.

Postupom podľa ustanovenia § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutého rozsudku - nedošlo k podstatným procesným chybám, ktoré by mali charakter porušenia zákona v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, ani k chybám odôvodňujúcim podanie dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku,

- dokazovanie v súdnom konaní bolo vykonané za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného, v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu upravenými Trestným poriadkom,
- súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol jasné a zrozumiteľné právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a aplikácie ustanoví § 41 odsek 2 a § 42 odsek 1 Trestného zákona a napokon aj pri ukladaní ochranného opatrenia.

Podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 veta prvá a druhá Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelom skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdenných trestných činov.

Vo vzťahu k výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil pochybenia, ktoré by boli v neprospech obžalovaného tak z pohľadu druhu trestu ako aj jeho výmery.

Súd I. stupňa správne poukázal na skoršie odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 22.02.2023, sp. zn. 3T/50/2022, právoplatným 03.03.2023 pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd dopĺňa, že obžalovaný tento trest vykonal 01.11.2023, kedy bol prepustený na slobodu.

Z uvedeného je nepochybné, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a bol uznaný vinným súdom I. stupňa skôr, ako mu bol dňa 22.02.2023 doručený vyššie uvedený trestný rozkaz, čím nastali účinky vyhlásenia rozsudku (§ 353 odsek 8 Trestného poriadku). Súd I. stupňa preto správne zistil v danom prípade zákonné podmienky pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Zároveň súd I. stupňa nepochybil, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona, pretože ukladal úhrnný trest za dva úmyselné trestné činy spáchané dvoma samostatnými skutkami, z ktorých jeden je zločinom. Tým boli splnené zákonné podmienky pre zvýšenie trestnej sadzby odňatia slobody za trestný čin z oboch trestných činov najprísnejšie trestný (zločin podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona) v sadzbe 3 roky až 7 rokov o jednu tretinu.

Preskúmaním postupu súdu I. stupňa pri ukladaní trestu odvolací súd zistil, že nepochybil, keď prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona z tých dôvodov, na ktoré poukázal na strane 4 napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa však nestotožnil s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona – napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd I. stupňa uvedené odôvodnil vyhlásením obžalovaného o vine v konaní pred súdom, čo podľa názoru odvolacieho súdu je súčasťou poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona – priznal sa k spáchaniu trestného činu. Tiež súd I. stupňa v danom smere poukazoval na postoj obžalovaného v prípravnom konaní, kde sa priznal a tým mal napomáhať k objasneniu svojej trestnej činnosti.

V súvislosti s aplikáciou § 36 písmeno n) Trestného zákona odvolací súd uvádza, že Trestný zákon vyžaduje, aby obžalovaný v priebehu trestného konania napomáhal príslušným orgánom v trestnom konaní najmä tým, že podrobne objasní svoju trestnú činnosť, uvedie dôkazy na objasnenie skutkových okolností, čo v danom prípade zo strany obžalovaného naplnené nebolo. Keďže rozsudok súdu I. stupňa nebol napadnutý odvolaním vo výroku o treste v neprospech obžalovaného prokurátorom, odvolací súd nemal zákonný podklad pre zmenu výroku napadnutého rozsudku tak, aby zmenil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 1:1, čo by bolo v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, toto zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Správne súd I. stupňa postupoval aj pokiaľ ide o uložené ochranné opatrenie – ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré uložil popri treste z dôvodu, že obžalovaný spáchal trestný čin, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba pod vplyvom návykovej látky, čo je preukázané výsledkami vyšetrenia poskytnutých laboratóriom klinickej biochémie Nové Zámky z 12.03.2023, podľa ktorých bol v organizme obžalovaného zistený Metamfetamín, Cannabis, Extasa.

Podstatou odvolania obžalovaného boli jeho námietky voči výške uloženého trestu, kde sa domáhal trestu uloženého pod spodnou hranicou trestnej sadzby resp. upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Súd I. stupňa sa zákonným spôsobom zaoberal možnosťou upustenia od súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Odvolací súd sa s právnymi úvahami súdu I. stupňa v plnej miere stotožňuje a ako na vecne správne a zákonné na ne poukazuje, bez potreby ich zmeny či doplnenia, keďže zodpovedajú požiadavkám vyplývajúcim z § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby možno aplikovať, v súlade so zásadou individualizácie trestu, avšak len vo výnimočných a odôvodnených prípadoch u páchatel'ov, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a (§ 39 odsek 1 Trestného zákona).

Za také okolnosti možno považovať aj poľahčujúce okolnosti, ak ich význam alebo rozsah prekračuje bežné hranice statusu poľahčujúcich okolností (osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a, starostlivosť páchatel'a o viacero osôb, ktoré sú výživou priamo odkázané výlučne na neho). Mimoriadnou okolnosťou prípadu môže byť napr. dĺžka trestného konania, avšak nie spôsobená úmyselným vyháňaním sa úkonom trestného konania páchatel'om. Pomerom páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s jeho osobou, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste.

Súd je povinný veľmi starostlivo zvážiť povahu mimoriadnych okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a a súčasne dôsledne odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerane prísne.

Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, týmito sa rozumejú skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu. Okolnosťami prípadu môžu byť i zákonné znaky skutkovej podstaty, ak svojim charakterom vybočujú z obvyklých prípadov. Obžalovaný sa v danom prípade dopustil skutku právne kvalifikovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona účinného od 01.05.2022, za ktorý je ustanovená trestná sadzba 3 roky až 7 rokov a to tým, že neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku z rastliny rodu konopa, najmenej 11 obvykle jednorazových dávok drogy. Obžalovaný uviedol, že

je závislý od drog, bol si zahrať v herni, kúpil si marihuanu, potom v aute užil „péčko“. Nepamätal si a ani by nevedel opoznať osobu, od ktorej marihuanu na stanici kúpil.

K pomerom obžalovaného bolo zistené, že je slobodný, nevyučení, nemajetný, nemá žiaden mesačný príjem. V odpise z registra trestov má evidovaných 5 odsúdení, z ktorých v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Odsúdenie pod číslom 5 odpisu z registra trestov je súčasťou prejednávaneho súhrnného trestu. Okrem toho bol obžalovaný odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť, kde súd I. stupňa správne poukázal na to, že sa skutku, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba, dopustil počas trestného stíhania vedeného proti nemu na súde I. stupňa v konaní pod sp. zn. 4T/33/2021, a to 11.03.2022, čo je deň nasledujúci po dni vyhlásenia rozsudku.

Takto zistené pomery obžalovaného nemožno hodnotiť ako výnimočné, preto odvolací súd nezistil žiadne relevantné okolnosti prípadu ani pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona a ani obžalovaný také neuviedol v dôvodoch podaného odvolania. Napokon odvolací súd pripomína, vo vzťahu k dôvodom odvolania smerujúcim k „tvrdosti trestu“ za spáchaný drogový zločin, že súd I. stupňa i prokurátor v podanej obžalobe neopomenuli skúmať trestnosť činu s ohľadom na neskoršiu zákonnú právnu úpravu zákonom č. 105/2022 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť od 01.05.2022 a bol pre obžalovaného priaznivejší s ohľadom na priaznivejšiu trestnú sadzbu trestu odňatia slobody 3 roky až 7 rokov. Navyše obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody za dva zbiehajúce sa úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Za tohto stavu súhrnný trest odňatia slobody aj za zbiehajúcu sa trestnú činnosť vo výmere 3 rokov uložený obžalovanému na samej spodnej hranici trestnej sadzby nemožno považovať za neprimerane prísny.

Podľa názoru odvolacieho súdu trest uložený obžalovanému zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu, osobe páchatel'a, dobe od spáchania trestného činu i dobe, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie. Je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Z týchto dôvodov odvolací súd nezistiac žiadne dôvody v prospech obžalovaného jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 odsek 2 Trestného poriadku).